

«Visibilitzar com les dones grans planten cara al masclisme ha de servir per no tornar enrere»

L'exposició 'Silencis: Les filles del masclisme' de Susana Malagón es pot veure a la Casa de Cultura de Sant Cugat

L'artista Susana Malagón exposa a Sant Cugat. | Roger Navarro

Susana Malagón (Barcelona, 1982) (<https://www.susanamalagon.com/>). Ha viscut 25 anys a Mollet del Vallès, és llicenciada en Belles arts per la Universitat de Barcelona, i va acabar la seva formació a Atenes, Granada i el Perú. El seu treball se centra en l'escultura i en la fotografia.

Precisament l'agost del 2019 exposa *Silencis: Les filles del masclisme*, un conjunt de retrats femenins impresos en draps de cuina que componen una instal·lació escultòrica. Els draps, penjats en una corda -com si es tractés de roba estesa-, es van exposar en el festival ArtNit (AN19) al poble de Campos a Mallorca i ara ho fan a la Casa de Cultura de Sant Cugat fins al 4 de desembre. **NacióSantCugat** n'ha parlat amb ella.

- Qui són les dones que apareixen a la seva exposició?

- Són dones que fan tallers a l'Ateneu de la Gent Gran de Mollet. Jo tenia la idea del projecte pensada i a poc a poc em vaig introduint a les vides d'aquestes dones mentre fan mitja, polseres, etc. A través de converses amb elles m'introdueixo a la seva dinàmica de manera molt subtil i comencem a treure temes i a parlar amb l'objectiu final que elles, lliurement, li facin un gest al

masclisme.

- Com van decidir de quina manera plantaven cara al masclisme?

- Algunes li planten cara, altres s'han posat amb actituds més defensives, altres de fortalesa, etc. En alguns casos van dubtar molt i potser semblen menys expressives, però te n'adones qui no ha estat escoltat i ha estat sempre silenciats, el simple fet de voler participar en un projecte així, és un esforç molt gran.

- Ha decidit posar només imatges sense text

- Sí perquè la intenció no era explicar què els havia passat a cada una sinó fer un gest al masclisme expressant-se a través de la imatge. Són dones que han estat silenciades i ara se'ls dona l'eina d'empoderament i d'expressió cap al masclisme. A més a més, els costa molt expressar-se a través de la paraula escrita perquè moltes no saben ni llegir ni escriure. Quan eren petites els seus germans podien estudiar i elles no, com el cas de la Luci que li semblava molt injust, però "no podia fer res".

L'artista Susana Malagón durant l'entrevista amb NacióSantCugat. Foto: Roger Navarro

El fet de no haver pogut estudiar ha dificultat la seva capacitat de construir les idees. De fet, ara elles comenten que s'estan adonant del masclisme que han viscut a través de les seves nétes. Expliquen que un dels errors que han comès és fer el mateix que van viure elles, amb les seves filles. I són les nétes les que s'oposen a conductes que havien normalitzat com fer que les nenes pareixin taula i no els nens.

"El drap de cuina simbolitza el mur d'expressió i és una eina d'empoderament i de reflexió"

- Per què va decidir utilitzar draps de cuina com a suport?

- La cuina era el lloc de les dones i on elles es movien amb tranquil·litat. El drap de cuina simbolitza el mur d'expressió i és una eina d'empoderament, de reflexió, etc. L'he utilitzat per simbolitzar que és possible "donar-li la volta al drap".

- Ha costat que les dones s'impliquessin?

- Depèn de la persona. Les que estaven vídues els ha costat menys parlar perquè no tenen ningú perquè les jutgi de com surten a les fotos. En canvi, d'altres volien sortir però sense fer cap gest. Això ja és molt important perquè ja s'està trencant el silenci.

- A la presentació de l'exposició va comentar que és filla del masclisme. A què es refereix?

- Doncs que a casa he tingut una educació masclista i que jo per ser dona, he sentit que era menys que els homes. Quan m'he adonat d'això, ja a l'etapa adulta, i a la universitat és quan intento canviar-ho i me n'adono dels meus silencis.

- D'aquí el nom de l'exposició?

- Sí, de fet després de formar-me a diversos llocs del món vaig tenir la necessitat de fer algun treball amb persones que havien estat silenciades de veritat. El concepte neix fa anys, però no és fins ara que el materialitzo perquè ara crec que estem vivint un moment de canvi i sento que el món comença a escoltar i a mirar cap a la dona.

L'exposició es pot veure fins al 4 de desembre a Sant Cugat. Foto: Roger Navarro

- Què li ha aportat aquesta exposició en l'àmbit més personal?

- Em fa valorar molt més el meu paper en la societat actual i en què jo formo part d'aquest agent de canvi. He pres moltíssima consciència d'on estem i cap on podem anar amb les generacions més joves. I també del fet que aquest treball de memòria no es pot oblidar i exposant-lo podem ajudar a fer que moltes coses no tornin a passar, a no tornar enrere.

- Després de *Silencis*, ve algun projecte més?

- De moment, aquest projecte ha fet que avui dia estigui fent tallers de lectoescriptura amb aquestes dones. A més a més tinc al cap un nou projecte que es dirà alguna cosa com "Teixint entre generacions". La idea és que alumnes adolescents tinguin una àvia assignada i, a través de videotrucades, elles els ensenyaran a fer ganxet, mitja o punt de creu. És una manera que elles se sentin útils i que es pugui generar vincles, o pujar l'autoestima perquè aquestes dones saben coses que ens poden ensenyar. Finalment quan la pandèmia ho permeti la idea és ajuntar els teixits de l'àvia i l'adolescent en una exposició amb fil de pescar, per simbolitzar les xarxes transparents que existeixen avui en dia com les xarxes socials o les ones electromagnètiques. Una manera de fer valdre la gent gran, que en molts casos ha estat oblidada.